

N:o 68.

Af herr **L. P. Mallmin**, *angående skattefrälseräntors
inlösande af staten.*

Genom kongl. förordningen den 11 september 1885 angående inlösen af skattefrälseräntor lemnades tillfälle för egare af dylika räntor att få öfverlåta dem åt staten. Men den, som ville begagna sig af detta tillfälle, måste göra det inom en viss tid. Sedermera hafva genom förnyade författningar i ämnet, senast den 8 mars 1895, lemnats upprepade tillfällen för skattefrälseränteegare att få räntorna inlösta af staten.

Ehuru man förstår nödvändigheten deraf, att anordningar vidtagas, hvarigenom de enskilde egarne af skattefrälseräntor drifvas att så fort som möjligt låta staten öfvertaga räntorna, synes mig likväl att tiden, inom hvilken den enskilde ränteegaren egde att anmäla sig för inlösen af räntan, utan våda kunnat utsträckas längre än som genom ofvan omförmälda författningar skett. Det låter väl tänka sig, att vederbörande gerna velat begagna sig af det i författningarna lemnade tillfälle att blifva qvitt räntorna, men att särskilda förhållanden såsom omyndighet och andra omständigheter vållat svårigheter eller hinder, som icke då för tiden kunnat öfvervinnas.

Det synes mig därför, som om det skulle vara lämpligt, att skattefrälseränteegare lemnades förnyadt tillfälle att få räntorna af staten inlösta och att sådant tillfälle lemnades dem för längre tid än förut varit förhållandet.

På grund af det anförda hemställer jag,

att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan författning, hvarigenom åt egare af skattefrälseräntor lemnas förnyadt tillfälle tills vidare och intill dess annorledes förordnas att på i författningen bestämda vilkor få räntorna inlösta af staten.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1900.

L. P. Mallmin.

N:o 69.

Af herr **A. Th. Carlheim-Gyllenskiöld**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående inrättande vid flera af rikets anstalter för sinnessjukas vård af afdelningar för patienter, tillhörande 1:sta betalningsklassen.*

Otillräckligheten af platserna på statens anstalter för sinnessjuka har länge varit känd och erkänd. Riksdagen har också så godt som årligen under en följd af år anslagit medel för uppförande af nya anstalter eller utvidgning af äldre. Äfven af innevarande Riksdag äskar Kongl Maj:t anslag för påbörjande af en ny sinnessjukvårdanstalt på icke mindre än 1000 sängar.

Det är dock anmärkningsvärdt, att man härvid litet eller intet tänkt på den kategori af sjuka, som på hospitalen hänföres till 1:sta betalnings-